І чужому научайтесь, Свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА — SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
Тел. з Ню Йорку:
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIX. Ч. 159. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 30-го СЕРПНЯ 1972 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, AUGUST 30, 1972 No. 159. VOL. LXXIX.

— КОРОТКІ ВІСТИ —

Вівторок, 29 серпня 1972

У ЗМАГАННЯХ ЗА ШАХОВУ ПЕРШІСТЬ СВІТУ перед далі веде американський шахіст Боббі Фішер. Остання партія між ним і совєтським чемпіоном із шахів Борисом Спасским закінчилася „нічию", яка знову посунула вперед шанси Б. Фішера стати чемпіоном світу із шахів. Уже відбулося 19 розгр з усіх 24. Б. Фішер має всі шанси стати першим в американській історії світовим чемпіоном із шахів.

З ПОЧАТКОМ НОВОГО НАВЧАЛЬНОГО РОКУ у Ню Йорку може розпочатися новий страйк учителів, як це вже було й раніше, і сотні тисяч учнів не матимуть змоги вчитись. Вчителі в Ню Йорку вимагають чергового підвищення платні та інших „бенефітів".

БАГАТО АМЕРИКАНСЬКИХ ВОЯКІВ, які тепер повертаються з війни у В'єтнамі, мають труднощі знайти місце праці. Для них армія влаштовує різні курси та дає тим, які бажають вчитися, фінансову допомогу. Перші дні для поворотців - фронтовиків здаються дуже важкими, у ЗСА навіть температура в середньому на 30 ступенів нижча, чим у в'єтнамських джунглях, до яких вояки повикали.

МІСЬКА РАДА В ІВЕНСТОНІ, ІЛЛ., вирішила накладати на кожного студента у тому місті річний податок у висоті 30 долярів. У місті в коледжах студіює кругло 10 000 студентів, отже міська управа зібрала б на свої потреби 300 000 долярів. Але проти такого пляну виступили як керівники коледжів, так і всі студентські управи та організації.

НАЙНОВІШІ ДОСЛІДЖЕННЯ ВИЯВИЛИ, що паперова індустрія, яка раніше була „найпершою" в засмічуванні оточення, тепер стала дійсно найпершою в боротьбі проти занечищення природи. Два роки тому Рада Економічного Пріоритету вказувала на паперову індустрію, як на ту, яка найбільше відповідає за занечищення води й повітря хемічними відпадками. Тепер же ця ж сама Рада повідомила, що паперова індустрія веде перед у боротьбі за чистоту оточення і що в 1975 році вона повністю розв'яже й контролюватиме цю проблему.

У СОВЄТСЬКОМУ СОЮЗІ ПЕРЕБУВАТИМЕ в цьому тижні американська чорна комуністка Анджела Дейвіс, яку на довгому судовому процесі у Каліфорнії недавно звільнили від закиду щодо участи у змові, внаслідку якої згинуло кілька осіб. Вся комуністична преса у світі, зокрема в СССР, рознималась за Анджелу Дейвіс, як геройку і мученицю. Анджела Дейвіс — це освічена муринка, доктор філософії, — вона була професором університету, але її звільнили за пропаганду комунізму.

ЗАХІДНЯ НІМЕЧЧИНА ПЛЯНУЄ нав'язати дипломатичні взаємини з Комуністичним Китаєм. Міністер закордонних справ Вальтер Шеель заповів, що він, мабуть, поїде в цій справі до Пекіну. В грудні цього року відбудуться вибори до парляменту у Західній Німеччині, де соціялістичний уряд Віллі Брандта має тільки дуже невеличку і непевну більшість.

КОМУНІСТИ ПІВНІЧНОГО В'ЄТНАМУ ПРОГОЛОСИЛИ прізвища схоплених недавно десятьох американських полонених — дев'ятьох летунів і одного морського старшини. Водночас, вони звільнили чотирьох французьких духовників - місіонарів, яких захопили в Південному В'єтнамі, де ті духовники виконували різну добродійну й освітню роботу. Французький уряд подбав про їх звільнення.

ІЗРАЇЛЬ НЕ ПЕРЕШКОДЖУЄ Йордані в її закордонній торгівлі. Навпаки, Ізраїль сприяє свобідному кораблевому рухові почерез затоку Акаби. Ізраїльці контролюють доступ до неї, захопивши у війні проти Єгипту в 1967 році Тиранську протоку. У 1971 році Йорданія прийняла до свого порту Акаба 300 кораблів, а в першій половині цього року — 175 кораблів. Йорданський порт Акаба положений напроти ізраїльського порту Елят. Ізраїльці провели також добрий наземний шлях від порту Елят на півночі до Тиранської протоки на півдні.

ПЕКІНСЬКА ПРЕСОВА АГЕНЦІЯ ХШИНХУА ПІДПИСАЛА умову з двома американськими пресовими аґенціями — „Ассошіейтед Пресс" і „Юнайтед Пресс Інтернешенел" про обмін інформаціями. В цій справі президент Юнайтед Пресс Інтернешенел з дружиною і чотирма своїми найближчими співробітниками перебував на переговорах у Пекіні.

ПІВДЕННО - В'ЄТНАМСЬКІ ВЛАСТІ СКОНФІСКУВАЛИ три газети в Сайґоні і заповіли, що вони судитимуть їх видавців. За новим пресовим декретом уряд може карати видавців і редакторів в'язницею до 5 років й високими грошовими гривнами. Обмеження соботи преси у Південному В'єтнамі створило таку запальну атмосферу, що терористи застрілили видавця тижневика, який обороняв позицію уряду в цій справі і таврував опозиційних редакторів і видавці.

АРАБСЬКІ ПАРТИЗАНИ СТАРАЮТЬСЯ переорганізуватись і посилити свою терористичну акцію проти Ізраїлю. До Каїро прибув лідер палестинських партизанів Ясір Арафат, який залвив журналістам, що він візьме участь в нарадах Палестинської Національної Ради. Він заперечив, наче б між палестинськими партизанами й урядом йорданського короля Гуссейна відносини покращали.

У Мичиґені створено Етнічний Комітет Дії

Воррен, Мич.—П'ять великих етнічних спільнот створили в Мичиґені Етнічний Комітет Дії, щоб змагатись за свої права та їх поширювати. До Комітету ввійшли репрезентанти наступних організацій: Детройтський Литовський Організацій н и й Центр, Мичиґенська Організація Угорських Церков і Товариств, Польський Американський Конґрес, Словацька Ліґа Америки, Український Конґресовий Комітет Америки. У південно - східній частині Мичиґенського стейту живе понад 1 мільйон громадян різних етнічних походжень. До Комітету можуть вступити й інші національні групи. Головні завдання Етнічного Комітету Дії, ЕКД, такі: змагатися за визнання потреб американців різних етнічних походжень у різних аспектах культурного, економічного, соціяльного і політичного життя та змагатися за рішення цих проблем шляхом активної участи в місцевому, стейтовому і федеральному політичному житті ЗСА, підшукуючи зацікавлених кандидатів і відповідно їх підтримуючи на не-партійній базі.

ФОНД КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА В ГАРВАРДІ ДОСЯГНУВ МІЛЬЙОН ДВІСТІ ТИСЯЧ

Ню Йорк. — З Президії Фонду Катедр Українознавства інформують, що пожертви на цей Фонд в половині серпня досягнули один мільйон двісті тисяч долярів, що запевняє фундацію на другу з черги катедру українознавчих студій в престижевому Гарвардському університеті. Як відомо, власті Гарварду, погодившись в 1968-му році на встановлення першої катедри українських студій в тому університеті за фундацію в сумі $600,000.00, рівночасно погодилися на встановлення другої і третьої катедр цих студій за фундації в такій самій висоті, хоча вже в черговому році висоту фундації на одну катедру збільшено в тому університеті до одного мільйона долярів. Кінцевою метою Фонду Катедр Українознавства є ще третя катедра та оформлення Інституту Українських Студій в Гарварді, що вимагатиме дальших фундацій на загальну суму 3.8 мільйона долярів. Починаючи з початком цього року нову посилену збірку фондів, Президія Фонду Катедр Українознавства поставила собі за мету доповнити зібрані досі фонди до 1.8 мільйона долярів, себто на встановлення трьох катедр за фундації по $600,-000.00 кожна. Черговий важливий етап у цій кампанії, який запевняє встановлення другої катедри, вже досягнено, а до досягнення чергового етапу та встановлення третьої катедри потрібно ще черговх $600,000.00. З фінансового звідомлення Фонду Катедр Українознавства виходить, що до кінця червня цього року загальна сума пожертв на Фонд Катедр Українознавства виносила $1,-025,123.33, з чого в цьому році зібрано $141,208.00. До цієї загальної суми, що її склали жертводавці, долучується ще $200,000.00 з так званого дорівнюваного фонду, себто з тих пожертв, що їх додають американські підприємства до пожертв на ту ціль їхніх працівників. Незабаром Президія Фонду Катедр Українознавства опублікує докладне звідомлення із дотеперішньої збіркової кампанії та пляни її продовження в найближчих місяцях.

З 30 червня 1973 року буде припинене обов'язкове покликування до військової служби у ЗСА

Сан Клементе, Каліфорнія. — Із західнього Білого Дому повідомляють, що президент Ніксон сповістив про рішення свого Уряду припинити від 1 липня 1973 року обов'язкове покликування до військової служби у ЗСА, якщо Конґрес схвалить відповідне законодавство, яке уможливить переведення збройних сил на систему добровільних зголошень до війська і добровільної служби в усіх родах збройних сил. Сповістив про це рішення президент Р. Ніксон після відбуття наради з секретарем оборони Мелвіном Р. Лердом. Згодом Лерд виступив під час пресової конференції з з'ясуванням теперішнього стану збройних сил. Він поінформував на основі цифрових даних, що, починаючи від 1968 року кількість покликуваних до обов'язкової військової служби у ЗСА постійно зменшується: в 1968 році покликано було 299.000, в 1969 — 289.-900, в 1970 — 163.500, в 1971 — 98.000 і в 1972 році — 50.-000. Водночас із цим секретар оборони ствердив, що для здійснення пляну переходу на добровільну систему поповнювання збройних сил існують під сучасну пору дві перешкоди. Перша з них, це схвалений Конґресом Акт про спеціяльні платні для уінформованих служб, в якому передбачені спеціяльні винагороди — бонуси для різного роду спеціялістів, з метою спонукати їх залишатися у військовій службі. Друга з перешкод — за словами Лерда — це брак розуміння й респекту для тих, що відбувають військову службу, що може вплинути не корисно на кількість добровільних зголошень до армії, летунства чи фльоти. На думку Лерда, ці перешкоди можна буде усунути, про що може свідчити й те, що вже тепер кількість добровільних зголошень до війська збільшується з кожним роком.

Останній американський лет на Місяць відбудеться 6 грудня 1972 року

Кейп Кеннеді.— Тут почалися підготові роботи для випущення в лет до Місяця космічного корабля „Аполло-17", що буде останньою експедицією в американській програмі здобуття і дослідження цього сателіта Землі. Заплянований випущення „Аполло-17" на 6-го грудня ц. р. о год. 9:23 вечора. З понеділком 28 серпня на випусковій базі в Кейп Кеннеді почалася інсталяція готової вже могутньої ракети „Сатурн-5", високої на 363 стіп, з допомогою якої буде випущений космічний корабель „Аполло - 17" що його теж перевезено вже із місця побудови на випускову базу. Командантом цієї останньої експедиції ЗСА на Місяць призначений капітан фльоти Юджин А. Сернан і разом з ним причалить лонарною кабіною на Місяць д-р Гаррисон Г. Шмітт — астронавт геолог. Причалять вони обидва на Місяць на південний схід від Озера Безтурботности 11 грудня 1972 року. Третій із складу залоги „Аполло - 17" — командор Роналд І. Івенс кружлятиме в командній кабіні навколо Місяця протягом трьох днів перебування Сернанта і Шмітта на поверхні Місяця. Повернеться залога „Аполло - 17" на Землю 19 грудня 1972 року. Лет „Аполло - 17" буде останнім летом на Місяць і можливо вже аж до кінця цього сторіччя не полетить туди ніхто з американців. Почалася була програма „Аполло" в 1961 році і перший лет із причаленням астронавтів на Місяць відбувся 1969 р. Під час інсталяції ракети „Сатурн-5" і підготових робіт для встановлення на ній космічного корабля „Аполло - 17" капітан Сернан заявив, що хоч цей лет буде формально кінцем програми „Аполло", але водночас початком дальших експедицій в космічну безконечність. Уся структура ракети „Сатурн" із космічним кораблем й іншими частинами інсталяційної бази важить 18 мільйонів фунтів. Сама ракета біз пального важить півмільйона фунтів.

У ПЕНСИЛЬВЕНІЇ ПОМЕР ТРАГІЧНО ІНЖ. СТЕФАН ГЕРМАН

Лестер, Па. — У понеділок 21-го серпня тут помер трагічною смертю на 62-ому році життя відомий наш громадянин інж. Стефан Герман, довголітній працівник у Вестінгтавз Електрік Корпорації. Покійний лежав під автом, направляючи його, як авто усунулася опора і авто розторощило йому грудну клітку, що й було причиною смерти.

Восени почнеться підготова до паневропейської конференції безпеки

Гельсинки. — Фінляндія запропонувала, щоб 22 листопада розпочати підготові наради про паневропейську конференцію безпеки. Ті наради мали б вестися на амбасадорському рівні, коли у самій конференції, дата якої ще не передбачена, взяли б участь міністри закордонних справ усіх європейських країн, як також Америки і Канади. Однак ЗСА і більшість європейських держав наполягають, щоб одночасно розпочались наради про збалянсовану обопільну редукцію збройних сил в середущій Европі. ЗСА і більшість західньо-европейських держав уважають, що конференція безпеки може мати для Европи і світу тільки тоді реальну вартість, як одночасно буде сполучена з редукцією збройних сил однакого членських держав Атлантійського Союзу (НАТО), як теж так званого Варшавського пакту, що є комуністичним відповідником НАТО. ЗСА і деякі держави Західньої Европи взагалі не прив'язують значення до европейської конференції безпеки, яку запропонували і на яку наполягають Совєти, виключно з пропагандивних цілей, щоб показати себе, як миролюбна країна, яка водночас виснажує 240 мільйонів свого населення на важкий промисл, що працює для збройних сил. Найбільша загроза від тієї паневропейської конференції та, що вона може створити почуття обманної безпеки й приспати чуйність Західньої Европи, яка й тепер уже по-мачошиному ставиться до своїх оборонних потреб.

Комуністи в ОН сприяють державній незалежності Порто Ріко

Об'єднані Нації. — Комісія Об'єднаних Націй для справ колонялізму прийняла 28 ц. м. резолюцію, яка стверджує „право народу в Порто Ріко до самовизначення і незалежности". Комуністична Куба, підтримувана Совєтським Союзом і Комуністичним Китаєм, зголосила була внесок, щоб визнати Порто Ріко за колонію З'єдиних Стейтів і вимагати її „деколонізації". Така стилізація резолюції була відкинена і в прийнятому тексті резолюції не утотожнювано Порто Ріка з колонією. „За" ту резолюцію голосували 12 держав, а саме Югославія, Болгарія, Китай, Чехо-Словаччина, Еквадор, Індія, Ірак, Малі, Сієрра Леоне, Сирія, СССР і Танзанія. Стрималися Венесуеля, Афганістан, Етіопія, Фіджі, Індонезія, Слоневе Побережжя, Тунізія, Швеція, Тринідад, Тобако і Іран, нікого не було „проти". Остаточну компромісову формулу резолюції зголосив Ірак, ЗСА і Британія виступили з тієї Комісії у січні мин. року. У референдумі, що його переведено в Порто Ріко в 1967 році, 425.081 осіб висловились за збереження статусу Коммонвелту у злуці з ЗСА, — 273.315 за надання Порто Ріку статусу стейту, а тільки 4.205 голосували за державну незалежність. Теперішній губернатор Порто Ріка Луіс Фірре натаврував ту резолюцію Комісії ОН, заявивши, що та Комісія була б зробила краще діло, як би зажадала була переведення плебісциту в Кубі, який закінчив би тамошній комуністичний диктаторський режим. Губернатор Луіс Ферре з прихильником концепції надання тій території статусу 51-го американського стейту. Коммонвелт Порто Ріко — острів між Атлантиком і Карібським морем, в архіпелагу Антилів, величиною 3.500 кв. миль, має яких 3 мільйони населення. Нечисленна група порторіканських самостійників вбачає в тій резолюції ОН свою перемогу.

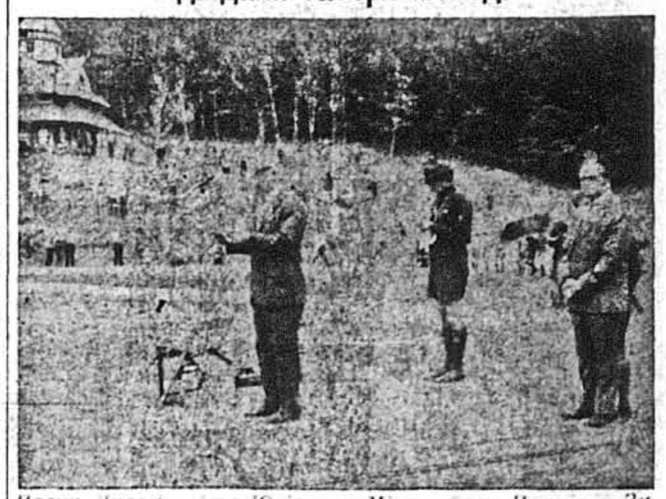
В Мюнхені почалися XX Олімпійські Ігрища

Мюнхен, 28 серпня. — Після дефіляди 7.000 змагунів із прапорами 121 країн — учасників, які приглядалося 80.000 осіб на місцевому новому олімпійському стадіоні і понад 800 мільйонів глядачів цілого світу при телевізійних апаратах, президент Західньої Німеччини Густав Гайнеман відкрив коротким словом Двадцяті Олімпійські Ігрища. Цю церемонію відкриття Олімпіяди попередило запалення на цьому ж стадіоні олімпійського вогню, що його принесли гінці з гори Олімп у Греції. Несли цей вогонь, передаючи собі запалені смолоскипи, 5.976 гінців, які почали цей біг 28 липня на горі Олімп, а закінчив його 18-річний німецький змагун Гунтер Цан, який вбіг із запаленим смолоскипом на стадіон.

Групи змагунів кожної країни попереджували таблиці із назвами цих країн та прапори, що їх несли вибрані змагунами хоружні. Репрезентанти Америки вибрали на свого хоружного Ольгу Конноллі, яка раніше змагалася як репрезентантка Чехо-Словаччини під прізвищем Ольга Фікотова, але згодом вибрала свободу, одружилася із американським спортсменом Гаролдом Конноллі і стала громадянкою ЗСА.

Після святочного відкриття, яке відбулось в суботу, 26-го серпня, почалися змагання цих Олімпійських Ігрищ у 22-ох ділянках спорту, спершу елімінаційними зустрічами чи заплинами, а вже в понеділок, 28-го серпня прийшло до перших в Олімпіяді вирішних змагань у поодиноких конкуренціях та церемоній вручування медалів із відіграванням гимнів країн тих змагунів, які здобули перші місця та золоті медалі. Репрезентанти ЗСА у плавацьких змаганнях подбали вже в перших двох днях про те, щоб в неофіційній таблиці здобутих медалів ЗСА опинилися на першому місці із 8 медалями (в тому 3 золотими). За ЗСА вийшла на друге місце Східня Німеччина із 7 медалями (в тому 2 золотими), а дальше Угорщина із 4 і Совєтський Союз із 3. В дев'яти закінчених конкуренціях Олімпіяди репрезентанти ЗСА здобули разом 8 медаль: 3 золоті, 2 срібні та 3 бронзові. Героями дня стали: плавак ЗСА Марк Спіц, який здобув золоту медалю в заплииві 200 метрів метеликом з новим рекордом світу 2:00.7, та другу золоту медаль, як учасник гінців 4 х 100 м. вільним стилем (теж з новим рекордом світу 2:25.42) і капітан летунства ЗСА Мікі Кінґ, яка здобула золоту медалю в стрибках з 3-метрової трамполіни. Австралійка Шейн Гулд, якій всього 15 років, здобула золоту медалю і встановила теж новий світовий рекорд в запливі на 200 м. змінним стилем.

Представники Екзекутиви УККА відвідали табори молоді

Йосип Лисогір вітає Ювілейну Міжкрайову Пластову Зустріч від Президії СКВУ. З правого боку представник УККА інж. М. Семанишин. (Фото Л. Романків)

Ню Йорк (УККА). — 19-го серпня — субота і 20-го серпня — неділя, на запрошення Конференції Центральних Молодечих і Студентських Організацій, делегація Екзекутиви Українського Конґресового Комітету Америки відвідала нашу молодь, що перебуває на літніх оселях і таборах.

Одним із основних завдань усіх українських центральних організацій, що працюють і узгіднюють свої дії в Конференції Українських Центральних Молодечих Організацій при Українському Конґресовому Комітеті Америки, є збереження української етнічної групи та її ідентичности в американському житті. Збуджувати в молодих душах уже тут народженого покоління національні почуття, формувати і закріплювати в тих душах українську національну свідомість — це та колосальна праця, яку переводять уже більше як 20 літ Проводи наших Центральних Організацій. Вияв тієї праці найкраще пізнати в літніх таборах, де молодь, згуртована в групи, живе українським життям.

І так: 19-го серпня делегація в складі пп.: Й. Лисогір, Л. Футала, Е. Жарський, І. Базарко, М. Семанишин і А. Чорнодольський зустрілися на Союзівці із молоддю, що перебуває там же на Курсах Українознавства. Делегати УККА за перекускою інформували молодь про працю УККА. Під час цієї зустрічі були присутні також професори, що викладають на Курсах, на чолі з їхнім директором д-ром В. Стецюком. Учасником тієї зустрічі був також сенатор Павло Юзик з Канади.

Оселя ОДУМ „Київ". Із Союзівки делеґація відвідала табір Об'єднання Української Демократичної Молоді (ОДУМ), що знаходиться у місцевості Акрон. Рік-річно Оселя розбудовується, поліпшується і дає можливість молоді перебути цей свій вакаційний час, скористати з виховання і навчання, які

(Закінчення на стор. 4-ій)

У Чикаго відбудеться 31-ий з'їзд ОДВУ 16-17 вересня

Чикаго. — Організація Державного Відродження України, ОДВУ, відбуде свій 31-й з черги З'їзд в Шаретон готелі при 505 Північ Мичиґен вул. в днях 16 і 17 вересня. Реєстрація буде в суботу 16 вересня від 8 до 10 г. ранку і потім, після молитви, вибору президії й комісій — заслухання протоколу попереднього З'їзду і звіту Мандатної Комісії. По обіді відбудеться звітування членів Центральної Управи, який керує д-р Богдан Шебуничак, дискусія, уділення абсолюторії та схвалення проєктів поправок до Статуту ОДВУ. О 7-ій вечора розпочнеться бенкет коктейлем, у програмі: привіти, Ансамбль оркестри українських лікарів, деклямації п-і Тамари Кузик, тост - майстром буде д-р Михайло Пап. У неділю після Богослужень уранці о 9-й г. розпочнуться звіти комісій, потім вибір Центральної Управи ОДВУ, складення грошових пожертв для ОДВУ та закриття З'їзду. Крім того, в той же час відбудуться ділові наради таких братніх організацій ОДВУ: Українського Золотого Хреста, Визвольного Фонду, Т-ва „Зарево" і МУН - Молодь Української Націоналістичної Ідеї. Головою Організаційної Комісії підготови З'їзду є інж. Юрій Дачишин, до якого треба звертатись у всіх справах, пов'язаних із З'їздом: (312) 772-8553, або писати на адресу: W. Rice Street, Chicago, Ill. 60622.

У Детройті постав Комітет для вибору Марусі Бек на голову УККА

Детройт. — У зв'язку з недалеким уже XI Конґресом Американських Українців, що має відбутися на початку жовтня в Ню Йорку, тут створено окремий Комітет, який пропонує вибір нашої діячки д-р Марусі Бек на голову Українського Конґресового Комітету Америки. Маруся В. Бек, що є доктором права, займала різні пости в правлінні Детройту, включно з постами голови Міської Ради та виконуючої обов'язки посадника міста. У склад Комітету, який видвигає її кандидатуру на голову УККА, війшли: Стефан Віхар — голова, мгр. Марія Квітковська, Ярослава Сена і Василина Марфей — заступники голови, мГр Франц Липецький і Михайло Віхорек — секретарі та члени: Я. Базюк, мгр. В. Баран, інж. С. Білий, д-р М. Гнатчук, д-р І. Гринько, д-р П. Джуль, Рома Дигдало, В. Дідик, Е. Запорожець, інж. В. Колодчин, А. Конопада, інж. М. Лаврин, інж. Л. Липецький, мгр. О. Лісківська, інж. Е. Михалович, мгр. М. Мушинська, Юлія Осадчук, В. Папіж, інж. Б. Петріна та Я. Ромах. У першому заклику цього Комітету говориться про постійне зменшування кількости платників Національного Датку, на що „вплинули різні причини, які викликали невдоволення і огірчення серед нашого громадянства". Комітет „нікого не посуджує в злій волі чи недбалості", але вважає, що „для привернення довір'я всіх шарів громадянства до нашої найвищої установи, якою є УККА, треба внести в її структуру певні зміни статутового і персонального характеру". Жадних інших змін — крім вибору Марусі Бек на голову — Комітет в згаданому заклику не пропонує.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Завжди жива

Ювілейна Міжкрайова Пластова Зустріч, що відбулася в днях 19-27 серпня цього року на Пластовій Оселі, була не тільки відзначенням 60-річчя заснування і дії Українського Пласту, але водночас із цим — і що важливіше — могутнім виявом постійної живучости пластової ідеї, розвитку й росту пластового руху і пластової організованости, не зважаючи на всі важкі й несприятливі умови еміграційного життя, побуту і чужого оточення в різних країнах діяспори.

Факт, що з нагоди цієї зустрічі зібралося в одній місцевості понад дві тисячі п'ятсот української молоді, дітей і юнацтва із трьох континентів світу і з семи різних країн, що вони перебули разом в одних рядах у спільних грах, змаганнях і виступах протягом дев'яти днів, що вони були об'єднані не тільки приналежністю до однієї організації і відданістю одній пластовій ідеї, але й своєю мовою, почуваннями і настроями, не має паралелі серед численних еміграційних організацій не лише української, але й іншонаціональних спільнот. Ще більшої ваги і значення набирає цей факт, коли зважити, що більшість з тих соток дітвори і юнацтва — новаків і новачок, юнаків і юначок, що народилися і виросли вже поза Україною в різних країнах чужого їм світу, — зберегли українську мову, відданість українським традиціям та культурі і вірність ідеї визволення далекої їм і незнаної батьківщини їхніх батьків. Глибоко зворушливим був, зокрема, вияв тієї української ідентичности, засвідчений могутньою маніфестацією передачі послання щасливої молоді до народу ЗСА й інших народів світу із закликом приєднатися в ряди борців за волю України, за визволення українського й інших поневолених Москвою народів.

Відрадний цей факт усвідомлення пластовою молоддю своєї української ідентичности був водночас із цим ще одним із багатьох доказів живучости пластової ідеї, закріпленої в гаслі урочистої заключної ватри ЮМПЗустрічі „Пластова ідея завжди жива" і підкресленої у промові Начального Пластуна Юрія Старосольського, як заява української молоді і світові і своєму народові, повсякчасне її зобов'язання іти вперед — до вершин. І це сповнює українську спільноту поза Україною певністю, що не розіллється вона безслідно серед неукраїнського оточення, що збереже і в майбутньому свої національні традиції, віру, мову й культуру і високо нестиме прапор визволення України і свого народу.

Мужній виступ

Не маючи можливости виїхати із Совєтського Союзу до Стокгольму, щоб там особисто прийняти признану йому літературну нагороду Нобеля і виступити із своїм, відповідним до цієї події словом, нобелівський лавреат Олександер Солженіцин передав написане ним слово для надрукування у річнику „Нагорода Нобеля 1971".

Ще раз, як і в деяких інших своїх писаннях, не дозволених для публікування в СССР, але поширюваних там засобами „Самвидаву" і широко розповсюджених на Заході, О. Солженіцин пригадав усі ті страхіття, що їх зазнавали письменники під совєтським режимом, передусім всіх тих, що загинули в концтаборах ославленого Гулагу — Головного Управління совєтських концтаборів, в нетрях яких загинули цілі ґенерації відомих і майбутніх письменників — поетів, прозаїків, літературних критиків. Величезна більшість з-поміж них були поховані без могили, голі, з прив'язаною до великого пальця ноги „биркою". Але й сьогодні, після сталінських років, атмосфера для мистецької творчости залишилася в СССР безнадійною, або, як це висловив Солженіцин: „Горе нації, література якої зазнає порушень внаслідок інтервенції влади. Це не є тільки затискування „свободи друку", це закриття сердець народу, розмаштовування його пам'яті". Водночас із цим Солженіцин виступив проти Об'єднаних Націй — „неморальної організації в неморальному світі", яка оберігає права і становище упривілейованих націй, але відмовляється вислухати й розглядати скарги звичайних людей про порушування їхніх прав, організації, яка протягом 25 років не добилася того, щоб схвалені нею принципи Декларації Людських Прав були респектовані її ж власними членами, сиґнатаріями цієї Декларації.

Закінчується доповідь Солженіцина висловом віри в братерство письменників усіх народів і закликом, щоб вони не припиняли своєї боротьби проти насильства і проти фальшу, на якому це насильство тримається.

Якщо брати до уваги сучасне становище в світі, із його насильством і фальшем, то заклик Солженіцина їх не переламає. Проте, в історії світової культури цей заклик залишиться мужнім виступом людини, яка в найтяжчих обставинах відважилась виступити із словом правди і перестороги.

I. Вовчук

ТОРГУЄМО...

(Розважання)

(1)

У світі вгадували: що хочуть осягнути володарі московського царства від зустрічей з Президентом ЗСА? Через два місяці після зустрічей і запопадливого шукання „заприязнення" з ЗСА дещо прояснилось. На початку липня міністер сільського господарства ЗСА Бутц погодився в Москві доставити до СССР збіжжя на 750 мільйонів долярів. У розмові він запевнив Брежнєва, що той може бути спокійним: ЗСА спроможні виконати ще й більше замовлення. Про спроможності ЗСА в Кремлі напевно добре знають. В цьому році американські фармери випродукували на 8 більйонів продукції рільництва, яку мають експортувати.

А соціялістичне плянове господарство імперського комплексу СССР за всіма ймовірностями збере врожай на 15-20 мільйонів тонн менший, як минулого року. Західні фахівці припускають, що врожай зерна буде на 20 мільйонів тонн менший проти торішнього. Озимі посіви в цьому році вимерзли навіть у соняшній Грузії і Азербайджані. На Україні, в Білорусі, як і на цілому чорноземному Півдні зима була така, як рідко трапляється. В більшості районів Чорноземного центру та й на південних просторах зима видалася суворою: великі морози і безсніжжя. Значний відсоток озимих посівів вимерз, — за обчисленням довелося пересівати до 40 відс. В Україні більшу частину пересіяно кукурудзою. Вже нині преса б'є на ґвалт, що немає машин збирати кукурудзу.

Сухе, й жарке літо прискорило на тиждень, а то й на два, збирання врожаю, хоч весна видалась пізньою. А в східніх районах — Сибір, Казахстан — збирання врожаю запізнюється, і є загроза, що до початку зими врожай не буде зібраний. Кожного року уряд СССР, будуючи імперський соціялізм на „глибокому інтернаціоналізмові російського народу", як окреслив Брежнєв, змушений закуповувати збіжжя для потреб країни, бо колективізоване сільське господарство не забезпечує всіх потреб. В цьому році, як виглядає зі скупих вісток преси про збір урожаю, недобір буде далеко більший, як можна було припускати на підставі ґумових даних московської статистики.

Добре поінформований тижневик „ЮС Нюз енд Ворлд Ріпорт" з 28 серпня ц. р. подав такі дані про врожай в СССР за останні три роки. В 1970 році був рекордовий урожай — зібрано 145 мільйонів тонн; у 1971 році зібрано 140 мільйонів тонн, а в цьому (1972) році передбачається зібрати 125 мільйонів тонн. В замітці говориться, що цифри показують вагу зерна після очищення і просушення. А в даних Центрального Статистичного Управління подавалась бункерна вага зерна просто з комбайнів, тому то й зібрано в 1970 році 186 мільйонів тонн, а минулого року — 181 мільйон. Плянове запотребування країни становить 190 мільйонів тонн, а зберуть, як обчислюють фахівці, в цьому році 125 мільйонів.

Гострий спад врожаю, твердить названий тижневик, збігся з урядовими плянами поліпшити харчування населення. В останні дні Москва заявила про закупівлю 15-16 мільйонів тонн (тонна — 1000 кгр.) зерна в ЗСА — на 1 більйон долярів. Це тільки в ЗСА, а крім того буде купуватися зерно в Канаді, Австралії і навіть у країнах Азії — риж. Не дарма ж Л. Брежнєв в розпалі збирання врожаю скликав 8 серпня нараду партійних вельмож у справі врожаю і заготівлі збіжжя. Багатозначним є мовчанка преси про перебіг наради. А через три дні ЦК КПУ разом з т. зв. урядом УССР видав сувору постанову про заготівлю кормів. Тільки в трьох областях (Київська, Львівська і Тернопільська) „добре організовано кормовиробництво в господарствах". А в інших областях господарства не приділили тому належної уваги. Як завжди, ЦК і уряд „суверенної колонії" наказують партійно - урядовим органам на всіх щаблях урядової піраміди вглянути в кожне господарство, як воно забезпечує заготівлю кормів на зиму.

Л. Брежнєв і Політбюро ЦК КПСС занепокоєні. Вони приобіцяли поліпшити на 25 відс. харчування населення, дати більше м'яса, молока, а партійний апарат не дбає та ще в рік, коли стався великий недобір зерна. А міністер сільського господарства Мацкевич, коли торгувався у Вашинґтоні, запевняв, що зерно потрібне для годівлі худоби і птиці, щоб дати населенню більше білків у харчах. А збільшити виробництво зерна для годівлі худоби і птиці, мовляв, в короткий час не можна. Тому для поширення скотарства уряд СССР має закуповувати зерно за кордоном. Такі теревені розводять торговельні місії, закуповуючи зерно на Заході для будови московського соціялізму.

Як не парадоксально, але досі велику частину сільськогосподарської продукції постачали селяни зі своїх присадибних ділянок. У 1971 році, як подає „ЮС Нюз енд Ворлд Ріпорт" з 31 липня, на присадибних ділянках, площа яких дорівнює менше як 0.5 відсотка рільної площі колгоспів і радгоспів, випродуковано: 63 відс. картоплі, 38 відс. городини, 35 відс. молока, 51 відс. ясць, 33 відс. м'яса і 20 відс. вовни.

Закордонним фахівцям сільського господарства говориться, що нинішнє керівництво намагається значно поширити виробництво м'яса в країні, для цього треба збільшити поголів'я худоби і птиці. Для того буцімто й ведеться закупівля зерна в ЗСА, Канаді, Австралії та й в інших країнах. Пояснення так само дивне, як і статистика виробництва на присадибних ділянках в порівнянні до колгоспної, — соціялістичної і державної — радгоспної продукції.

(Закінчення буде)

Віктор Приходько

НА ШЛЯХУ ДО КРАЩОГО УККА

(Порядком дискусії)

Як знаємо, д-р Михайло Данилюк присвятив цій темі на сторінках „Свободи" цілу низку колонок, вичисляючи ті огріхи, які, на його думку, має у своїй діяльності Український Конгресовий Комітет Америки та вказуючи на ті способи й заходи, що привели б до покращання цієї діяльности. Треба сподіватись, що з приводу статті д-ра Данилюка прийдуть ті чи інші відгуки, що підкреслюють наші недомагання та вкажуть ті чи інші шляхи до покращання справи. Але вже й тепер приходить думка, що для належного використання праці д-ра М. Данилюка належало б створити спеціяльну комісію, яка розглянула б його критичні зауваження та міркування щодо направи ситуації.

Але, поки це станеться, дозволяємо собі уже й тепер висловити кілька думок до теми нашого УККА. А саме — до самої суті: що собою являє та має являти Український Конгресовий Комітет Америки і яка його роля, завдання та обов'язки? Чи це маленька канцелярія з чотирма урядовцями для полагоджування дрібних справ, чи велика українська національна установа із високими й навіть історичними завданнями? І яке її місце в системі нашої національної дії та нашої боротьби за наш многомільйоновий народ та його майбутність?

І ось треба признати і признатись, що ми із своїм УККА, особливо в останніх роках, зійшли якось непомітно із своїх високих позицій і опинились у маленькій канцелярії, із чотирма урядовцями.

Отже, що сталось і чому сталось? На наш погляд, сталось тому, що ми забули про первісну властиву ролю і положення УККА в наших змаганнях і в нашій боротьбі. Ми забули, що в цій боротьбі по один бік стоїть Москва, а по другій наша вільна еміграція із своїм УККА. Так, саме з УККА, бо УККА — головна установа, що приділила себе до цієї ролі, а головне — єдина установа, що збирає данину від ширшого суспільства і має певну фінансову можливість для своїх дій.

Розуміється, це може вражати — Москва і УККА, але так воно сьогодні є, це є наша реальність — Давид і Голіят, і на цього малого Давида спадає велике історичне завдання. Спадає воно фактично на УККА, і ось треба признати і ствердити, що УККА з ним не справляється, при чому треба признати, що не справляється у значній мірі із своєї ж вини, а фактично з вини своєї Канцелярії, що має завдання і обов'язок всебічно слідкувати за положенням речей — у Києві, у Москві, у світі і відповідно до того спрямовувати свої дії.

Але як вона, Головна Канцелярія, може це робити, коли вона не має бодай одного політичного референта що, в порозумінні з українськими та іншими політиками, оцінював би положення та рекомендував би і підготовляв належні заходи? Звичайно, при цих розмовах чинники Головної Канцелярії УККА постійно складають вину на брак фінансів. І це в той час, коли через руки УККА переходили сотки тисяч долярів і коли, при бажанні й намаганні, можна було б мати не одного референта чи обсерватора в Об'єднаних Націях.

Правда й щодо цих референтів у Головній Канцелярії УККА теж постійна вимівка, що, мовляв, нема відповідних кандидатів. І це при умові, коли малі, неписьменні африканські державки робили міністрами своїх листонош і посилали їх до Ню Йорку, щоб таки мати свого представника в Об'єднаних Націях, а українці, що мають тисячі кваліфікованої інтеліґенції, не можуть знайти одного референта до УККА...

Ось таке положення. І повз нього не можемо і не сміємо мовчки перейти до порядку денного. Цим положенням мають зайнятись люди з УККА і з-поза УККА, бо ми всі за це положення відповідаємо...

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ПРО РУБРИКУ „ЖИТТЯ І ЗНАННЯ"

Я дивуюсь, що дотепер ще ніхто не відізвався з оцінкою рубрики „Життя і Знання", тому хочу висловити мою думку. На різноманітні теми, що розширюють горизонт кожного читача, пише інж. Л. Яцкевич дуже цікаво, легко й зрозумілою мовою. Це підносить і рівень „Свободи", подібно як д-ра М. Данилюка „На лікарські теми".

Знаю із власного досвіду, як тяжко відшукати матеріяли до тем, ще тяжче дати собі раду з термінологією. Найтрудніше подавати такі дописи в дуже скупченій формі. Я подивляю інж. Л. Яцкевича за його цінний труд і сподіваюсь, що „Свобода" піде йому на руку й уможливить більше періодичну появу його рубрики „Життя й Знання".

Д-р Є. Омельський
Клівленд.

В. С. Левицький

УКРАЇНСЬКІ ТАЛАНТИ ПРИ АМЕРИКАНСЬКІЙ ДОРОЗІ

Молоді українські таланти ростуть і цвітуть, мов польові квіти при дорогах. Скромні, природні, непремудровані, а барвисті й запашні. Часом свої, а частіше чужі забирають їх у свої теплярні і культивують, і тоді це називається — професійне мистецтво.

Подорожуючи цього року на дозвіллі дорогами східньої частини Америки і гостюючи по українських вакаційних „шматках України", загледів я по дорозі три такі квіти талантів живого мистецького слова, мов три квіти весняного горицвіту. Хочу тут про них згадати не так тому, що два з них стали мені у пригоді своїм читанням на моїх авторських вечорах, але тому, що вони варті згадки.

Почну від тієї, що не стала мені у пригоді. Я почув її рецитацію на розваговому Союзовому Вечорі однієї суботи в половині липня на Союзівці. Співало тоді тріо СУМА „Соловейки" з Філядельфії під управою проф. Зої Маркович, танцював ансамбль „Веселка" з Ню Гейвену під керуванням Романа Строцького, грала молода талановита піяністка, учениця проф. Байлової з Ню Йорку, Ірка Тромса, розповідав анекдоти і заповідав програму Володимир Гентиш, виступала з власною сатиричною парафразою пісні „Чого вода каламутна" улюблениця Союзівки Аня Дидик, що товаришила також п-ну Гентишеві у заповіданні програми, але виступ молодої рецитаторки Олі Шкафаровської з рецитацією уривка із Шевченкової поеми „Гайдамаки" („Лебедин") просто „застрелив" мене.

„Лебедин" — стільки разів уже рецитована і так часто інсценізована перлина Шевченкової творчости, здавалося, нічим вже не може вас заскочити. А як же сильно, безпосередньо і як по-новому була вона подана цією молодою дівчиною! Це була для мене справжня несподіванка. Трудність рецитування „Лебедина" полягає у його переходах з настрою до настрою і від епічного спокою до найвищих меж ліричности і психологічного напруження. Без перебільшення можу сказати, що після Лесі Кривіцької мені не доводилося чути такого кольоритного виконання цього епізоду. Додаткове враження робила тут молодість рецитаторки, від якої важко було сподіватися такої зрілости і глибини відчуття, як теж широкий діяпазон та інтерпретаційні вальори голосу рецитаторки.

З признанням треба підкреслити, що Оля Шкафаровська — це учениця відомої театральної студії Лідії Крушельницької в Ню Йорку.

* *
*

Проїздячи розпаленими на сонці шляхами східнього узбережжя Америки, ми, тобто мій „фольксваген", я і моя дружина, заглянули на кілька днів над „українське море" у Вайлдвуді, де прижарюються на сковороді сонця американська і канадійська Україна. „Видом видати, слихом слихати!" — приходилося нам щохвилини повторювати, проходячи „українською пляжею" і вітаючись із знайомими, баченими недавно і не баченими дуже давно. Між знайомими, баченими досить давно, були діяльні у культурному житті Детройту, а тепер Філядельфії п-во Люна і Олександер Луцькі, які негайно запропонували мені від імени філядельфійського Літературно - Мистецького Клюбу мій авторський вечір у Вайлдвуді. За їхнім стараннням, власники пансіону „Славута" п-ні Костюк і радник Політило відступили свою залю, і вечір відбувся.

Моєю журою, як завжди, було: хто прочитає мою новелю „Будь щасливий, сину", яка звичайно добре сприймається слухачами, а яку, для кращого ефекту повинна читати жінка. І ось виручила мене в цьому доня п-ва Луцьких, студентка Пенсильвенійського університету Зоряна, яка показалася другою весняною квіткою „горіючого цвіту" мистецького слова при моїй цьогорічній американській дорозі.

Я потерпав, Зоряна, як мені здавалося, досить неохоче ставилася до підготови свого виступу. То з видом лінюхів, які опановують людину на розпеченому прибережному піску і на гарячому сонці, лежала на пляжі з якоюсь англійською книжкою в руках, бо без захоплення перегортала сторінки моєї „Липневої отрути", шукаючи цікавіших заголовків. Але, на диво, коли я запропонував їй прочитати, крім „Будь щасливий, сину!" ще й ліричний етюд „Триптих любови", вона радо погодилася. А на вечорі справді розквітла повним цвітом свого таланту, читаючи дві, дуже відмінні своїм жанром і стилем речі. Зоряна Луцька часто виступає з читанням творів української літератури на літературних вечорах у Філядельфії. Працює над собою і розвиває свій талант. Ще одна квітка українського горицвіту на чужій землі.

* *
*

Аню Дидик, студентку коледжу драми, мабуть, у Пенсильвенійському університеті, я знав уже з моїх відвідин Союзівки в половині липня. Разом з п. Гентишем вона легко, свобідно й дотепно веде там згадувані вже вище союзові вечори. Крім цих функцій, вона виконувала ще й відповідальні обов'язки бунчужної союзового вакаційного табору для дівчат „Львів".

Коли ввічливий директор Союзівки п. Володимир

(Закінчення на стор. 3-ій)

Алла Коссовська

ДВІСТІ ПЕРШИЙ

(1)

ПОДІЇ ОДНОЇ НОЧІ

Старовинний венеціянський годинник у зеленій вітальні оксамитно вдарив десять разів. Цього годинника доктор Корсунь привіз зі своєї подорожі по Европі вісім років тому, і за цей час він став для Ольги начебто близьким, добрим другом, який щовечора повідомляв її про закінчення трудового дня.

Ольга витягла з машинки закінчену роботу, акуратно вклала її до теçки і накрила машинку металевою покришкою.

Миючи руки в умивальні, вона почула, як тихенько стукнули вихідні двері. Ольга здивувалася: аджеж вона сама замкнула їх за останнім пацієнтом хвилин двадцять тому.

На ходу витираючи руки, дівчина вийшла у приймальню. Там було порожньо. Застояна пелена тютюнового диму повільно коливалася в притемненому світлі двох настільних лямп.

„Мабуть, причулося", — майнула в голові Ольги думка і, відчиняючи вікно, вона глянула на вулицю. Липнева безмісячна ніч заступила згаслий на заході вечір, але зорі вже викільчились на зеленавому небі, ясні і чисті, наче щойно натерті крейдою.

Спустивши завісу, Ольга пройшла в маленьку кухню, залучила електричну плитку і поставила варитись каву.

Сьогодні вони будуть пити каву вдвох з доктором Корсунем, бо дружина доктора, балерина Грета Крігер вранці виїхала в артистичне турне, а доктор Куйдич побіг до своїх хворих. „Мабуть, це він і стукнув дверима, коли відходив", — здогадалася дівчина.

„І слава Богу!" — подумала, переходячи в кімнату, яка безпосередньо єдналася з кабінетом доктора і з лябор採торією двома дверима, заслоненими темнозеленими портьєрами.

Ольга любила цю кімнату. Уся в м'якому зеленавому світлі, з великим акваріюмом між вікнами і м'якими кріслами, ця маленька вітальня нагадувала морське дно. Це враження посилювалося виткими рослинами, підвішеними до стелі у візерунчастих глечиках. Вони спускалися донизу довгими рухливими ґірляндами і коливалися від найменшого руху повітря наче водорості.

Згадала Ольга, як вісім років тому її, молоденьку дівчину, зачарувала ця чепурна кімната. Здавалося їй, що нічого розкішнішого на світі й бути не може. Та й не дивно: Ольга ще не бачила багатої Америки, а після таборових поневірянь і злиднів докторське мешкання, не тільки дороге, але й дібране з добрим смаком, викликало у дівчини щире захоплення. Тут їй було затишно і спокійно.

Коли ж приїздила Грета, розмірене і розпляноване життя доктора Корсуня доосновно порушувалось. Вона вривалася в дім, як нестримний гураґан, веселий і могутній, нищила ввесь денний розпорядок, заводила свій, хаотичний і гамірний. На дверях докторового дому вивішувалася табличка, яка сповіщала пацієнтів, що доктор виїхав на вакації „від і до", тобто до дня від'їзду шаленої жінки в чергове турне.

Спочатку доктор пробував був заперечувати, казав, що має пацієнтів, які потребують щоденної опіки, але Грета, сміючись, затуляла йому рота своєю маленькою пахучою долонею, яку він цілував пристрасно і жадібно, табличка лишалася на дверях, а Ольга, під веселий гомін юрми гостей, яка з приїздом Грети виповнювала докторове мешкання, тихенько складала папери і нечутно зникала на ці дні „від і до"...

Слава Богу, поїхала! Зараз закипить кава, вона, Ольга, постукає до дверей кабінету, і вони вдвох проведуть чудесну годину за склянкою міцного, ароматного напою, годину відпруження для доктора, але для Ольги... годину солодкої муки і тихої, прихованої радости.

Коли на маленькому округлому столику заблищав срібний сервіз і запах свіжої кави долучився до запаху білих троянд, що стояли у кришталевій вазі на штучному ватрані, Ольга підійшла до дверей кабінету і тихенько постукала. Відповіді не було, за дверима стояла тиша, а тут лише венеціянський годинник байдуже вистукував секунди.

— Докторе, кава готова! — весело гукнула Ольга.

І знову мовчанка, а потім якийсь дивний звук, чи то хрипіння, чи стогін.

І раптом Ользі стало страшно. Міцно натиснувши на ручку дверей, вона рвучко розчинила двері і завмерла на порозі. Кабінет був порожній. Беззвучно прикривши двері, Ольга відкрила сусідні, що вели до ляборاторії, і тут в яскравому світлі лямп побачила, що доктор сидить долі в якійсь дивній, неприродній позі, підгорнувши під себе одну ногу, а спиною спершися на дверцята аптечної шафки. Обличчя доктора з заплющеними очима було одного кольору з його білим халатом, а край халата торкався невеликої темної калюжі на підлозі.

„Кров!" — зрозуміла Ольга.

Вона голосно скрикнула, підбігла і впала навколюшки перед нерухомим тілом.

— Що з вами, докторе, ради Бога, скажіть, що з вами! — тремтячими устами повторювала дівчина, нахиляючись до докторового обличчя і вимащуючи кров'ю край свого халата.

(Далі буде).

ВЕЛИКИЙ ВІКЕНД — ДНЯ ПРАЦІ
1-го, 2-го, 3-го і 4-го вересня 1972 р.

НА СОЮЗІВЦІ
КЕРГОНКСОН, Н.Й.

П'ятниця, 1-го вересня 1972 — ЗАБАВА Грає оркестра Союзівки під кер. В. Добуцака. Співає Оксана Борбич

Субота, 2-го вересня 1972 – „СОЮЗІВКА НА ВЕСЕЛО"
Участь беруть працівники Союзівки, Гостинний виступ І. КЕРНИЦЬКОГО - ІКЕРА і „Міс Союзівки" 1972 — ТАНІ ЗАЗУЛІ — танок, аранжеровка — ВОЛОДИМИР ГЕНТИШ, музичне оформлення — ВОЛОДИМИРА ДОБУЩАКА й ОКСАНИ БОРБИЧ

Неділя, 3-го вересня, год. 8:30 веч. — Дута Оркестра СУМА ім. М. Павлушкова з Чикаго **та Ансамбль Союзівки**

До забав грають — субота і неділя ДВІ ОРКЕСТРИ — в охолоджуваній залі „Веселки" і на платформі. Оркестра „АМОР" під керівництвом М. Романенка і оркестра Союзівки під кер. В. Добущака — співає О. Борбич.
Конференсіє: ВОЛОДИМИР ГЕНТИШ, АНЯ ДИДИК, в англійській мові.
Під час великого вікенду ДНЯ ПРАЦІ — КРАЄВІ ТЕНІСОВІ і ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ ЗА НАГОРОДИ УНСОЮЗУ і УСЦАК.

Субота, 16 вересня 1972 р.

Вибір „Міс Союзівки" на 1973 рік

Танцювальна група Петра Марунчака, Монтреаль, Канада

Оркестра „Рушничок" яка гратиме також під час забави

Вийшло окреме видання „Шляху Перемоги" для розповсюдження серед спортовців на Олімпіяді

Мюнхен. — Редакція тижневика „Шлях Перемоги" випустила окреме число газети „Шлях Перемоги", крім звичайного числа, на половину меншого ніж звичайного формату, з багатьма ілюстраціями, головно присвячене переслідуваним діячам культури в Україні. Число датоване неділями 20-27 серпня, має 8 сторінок, вийшло під кличем „Свобода народам — свобода людині!", „Київ проти Москви". У ньому поміщені статті: про Степана Бандеру, „Золоті медалі для поневолювача" — хто збирає лаври на Олімпіяді, „Відсутня, але нескорена" — про Аллу Горську, „Юрій Шухевич — засуджений утретє", „Чужомовна інформація про Україну", передруковано декілька статтей і есеїв та листів безпідставно засуджених В. Мороза, Є. Сверстюка, І. Дзюби та ін., яких українці в Україні не мають права читати і які не були надруковані. У цьому окремому виданні є також матеріяли про 40-ву річницю голоду в Україні, викликаного Москвою.

ПРОТИПОЖЕЖНИЙ ГЕЛІКОПТЕР

Поблизу міста Ялти на Криму випробовують новий гелікоптер, призначений для боротьби з пожежами „Радянська Україна" з 20 серпня у вістці „Повітряний пожежник" подала опис гелікоптера, називаючи його з російської мови „вертольотом". Особливість „К-26" та, що він має великий півкубовий бак, причеплений внизу на рухливій линві. Гелікоптер летить над море, зачерпує в той бак води й потім виливає її над місцем пожежі. „Рішенням державної комісії цей вид вертольотів рекомендовано для експлуатаційних випробувань у виробничих умовах".

В Україні збільшується кількість нещасливих випадків на воді

Київ. — На річці Горинь біля Луцька заборонили судноплавство після багатьох нещасливих випадків. Багато моторових човнів курсують тепер із швидкістю 60-70 кілометрів на годину, вони розбиваються при зударах одного з другим, або ж топлять необережних плавців. „У багатьох школах, технікумах, інститутах вивчають правила поведінки на вулиці, а чомусь забули про правила поведінки на воді", сказано в „Молоді України" з 19 серпня. „Недавно в міській зоні Дніпра перекинувся моторовий човен, водій був у нетверезому стані"... Біля Русанівки на Дніпрі „човни зіткнулися". Тому, що власники моторових човнів ніде не мають змоги знайти й купити рятувальних кіл та поясів, вони на час інспекції передають їх один другому, але плавають без них, і у випадку нещастя на великій ріці — гинуть. У самому Києві вже „зареєстровано понад 18 000 власних човнів, а ремонтно - відстойні пункти можуть прийняти тільки 12 000". У статті - огляді „Вода вабить, вода попереджує" виявлено, що для рятувальних команд на річках України „не вистачає необхідного спорядження, не розв'язана проблема з кадрами".

ЗНОВ ЗАЦВІЛИ ЯБЛУНІ

З різних районів України повідомляють, що через велику спеку, часом перериваному дощами, зацвіли яблуні. Найбільше таких випадків у Сумській і суміжних областях, також у Криму.

УКРАЇНСЬКІ ТАЛАНТИ ПРИ АМЕРИКАНСЬКІЙ ДОРОЗІ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

Квас запросив мене з авторським вечором, що мав відбутися через два тижні в неділю, я напередодні вечора, як в дим, пішов до панни Ані і попросив її, щоб вона відчитала на цьому вечорі дві мої речі з „Липневої отрути". Вечір відбувся, і я мав приємність почути панну Аню в читанні моїх власних писань. Я був здивований, як легко й уміло переключилася вона із свого попереднього, вже знайомого мені тону заповідача-конферансьє чи принагідного співомовця на справжнє мистецьке живе слово з усіма до нього вимогами. Її сценічна поява знаменита, голос звучний і легкий в інтонації, інтерпретація без зайвої афектації, але з великою дозою відчуття. Це був виступ справжнього талановитого мистця живого слова, оснащеного не тільки своїм талантом, але й відповідною професійною освітою.

І це був третій, зустрінутий мною в такому короткому часі український весняний буйноцвіт таланту при американській дорозі. Він лікувальний. Він лікує від зневіри.

Український Народний Союз

ДЛЯ СКРІПЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ ПРАЦІ ВІДДІЛІВ ТА ОКРУГ УНСОЮЗУ И ДЛЯ УСПІШНОГО ЗАВЕРШЕННЯ ЦЬОГОРІЧНОГО ЗМАГАННЯ, МЕТОЮ ЯКОГО Є ПРИДБАННЯ 5,700 НОВИХ ЧЛЕНІВ,

— відбудуться —

ОКРУЖНІ ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ

наступних Округ:

Дата	Місцевість	Доповідачі
9-го ВЕРЕСНЯ (субота)	**ГАМІЛЬТОН** (Ніягарська Округа) Заля Української Католицької Церкви св. Ольги Початок о год. 3:00 по пол.	Василь Дідюк
22-го ВЕРЕСНЯ (п'ятниця)	**НЮ ЙОРК** Домівка „Дністра" 117 Авеню „А" Початок о год. 7-ій веч.	Марія Душник Іван Винник Ярослав Падох Василь Оріховський
23-го ВЕРЕСНЯ (субота)	**АЛЕНТАВН** Заля Укр. Католицької Церкви 1343 Ню Порт Авеню Норттамптон, Па. Секретарський курс год. 3 по пол. Початок зборів о год. 6-ій веч.	Йосип Лисогір Анна Гарас Степан Гавриш
	ЮТИКА Церковна авдиторія 6 Коледж Пл. Початок о год. 4-ій по пол.	Ярослав Падох Володимир Запаранюк Василь Оріховський
24-го ВЕРЕСНЯ (неділя)	**НЮАРК** (Округи стейту Ню Джерзі, Нюарк, Перт Амбой, Джерзі Сіті, Пассейк) Український Народний Дім 140 Проспект Авеню, Ірвінгтон Початок о год. 3-ій по пол.	Володимир Сохан Уляна Дячук Степан Гавриш
	КОГОВЗ (Округа Трой) Український Горожанський Клюб Медов Ст., Коговз Початок о год. 2-ій по пол.	Ярослав Падох Володимир Запаранюк Василь Оріховський
	БАЛТИМОР Заля Укр. Католицької Церкви 1506 Чирч Ст. Початок о год. 1:30 по пол.	Йосип Лисогір Марія Душник

ПРОГРАМА
21-го ВСЕАМЕРИКАНСЬКОГО МАНІФЕСТАЦІЙНОГО ЗДВИГУ СУМА на Оселі СУМА, Елленвілл, Н. Й.

СУБОТА, 2-го ВЕРЕСНЯ 1972 р.:
700 — 7:30 — Вставання і рання руханка.
7:30 — 8:00 — Миття і порядкування приміщень.
8:00 — 8:30 — Ранній апель.
8:30 — 9:30 — Сніданння.
9:30 — 12:00 — Реєстрація здвигу.
12:00 — 1:00 год. по пол. — Відкриття здвигу.
1:00 — 2:00 — Обід.
2:00 — 6:30 — Спортові змагання.
6:30 — 7:30 — Вечеря та зняття прапорів.
7:30 — 10:00 — Концерт мистецьких одиниць СУМА.
10:00 — 2:00 ранку — Забава з танцями.
11:00 — Нічна тиша для молодшого юнацтва.
12:00 — Нічна тиша для старшого юнацтва.
2:00 по півночі — Загальна нічна тиша на Оселі СУМА.

НЕДІЛЯ, 3-го ВЕРЕСНЯ 1972 р.:
7:30 — 8:00 — Вставання, миття та порядкування приміщень.
8:00 — 8:30 — Ранній апель.
8:30 — 9:30 — Сніданння та приготування до Богослужень.
10:00 — 11:30 — Богослуження.
12:00 — 1:30 — Маніфестаційна частина.
1:30 — 2:30 — Обід.
2:30 — 4:00 — Закінчення змагань, змагання копаного м'яча.
5:00 — 6:30 — Концерт сумівських одиниць.
7:00 — 8:00 — Закінчення вишкільного табору.
8:30 — 9:30 — Вечеря.
9:30 — 2:00 — Забава з танцями.
11:00 — Нічна тиша для молодшого юнацтва.
12:00 — Нічна тиша для старшого юнацтва.
2:00 по півночі — Загальна нічна тиша на Оселі.

ПОНЕДІЛОК, 4-го ВЕРЕСНЯ 1972 р.:
Ранній апель, дозвілля, закриття здвигу.

ВІТАЄМО УЧАСНИКІВ 21-го ВСЕАМЕРИКАНСЬКОГО МАНІФЕСТАЦІЙНОГО ЗДВИГУ СУМА НА ОСЕЛІ СУМА В ЕЛЛЕНВІЛЛ, Н. Й.

КОМАНДА ЗДВИГУ

УКРАЇНСЬКИЙ КОНГРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ ВІДДІЛ ПАССЕЙК-КЛІФТОН, Н. Дж.

подає до відома, що

в неділю, 10-го вересня 1972 р.
о год. 7-ій веч. в УКРАЇНСЬКІЙ ЦЕНТРАЛІ
240 Hope Ave., Пассейк, Н. Дж.

Платники Національного Фонду

відбудуть свої

СХОДИНИ

ЩОБ ВИБРАТИ З ПОМІЖ СЕБЕ ДЕЛЕГАТА НА XI КОНГРЕС УККА.

Просимо Платників Національного Фонду з Пассейку-Кліфтону і Округи чисельно прибути на ці сходини.

ЕКЗЕКУТИВА

В світлу пам'ять

о. Каноніка СТЕФАНА ХАБУРСЬКОГО

зложили на НТШ в Сарселі, Франція суму 50.00 долярів родини:

Ольга і Степан ПАРУБЧАКИ
Наталка і Дмитро ПАРУБЧАКИ і
Антін ТИМКЕВИЧ з донями

Замість квітів на свіжу могилу нашого Приятеля

д-ра МИКОЛИ ХИЛЯКА

складаємо 50.00 долярів на СХС, Мюнхен, Німеччина.

Д-р ОСИП і ІРИНА ЛЮБЧАК

УКРАЇНСЬКЕ АКАДЕМІЧНЕ КОЗАЦТВО „ЧОРНОМОРЕ", ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па.,ЗСА

з глибоким смутком повідомляє своїх Членів та Українське Громадянство, що дня 25-го серпня 1972 р. несподівано згинув у автомобільній катастрофі в Atlanta, Georgia, проживши 26 літ його член

к. ОЛЕКСАНДЕР
НИКОРОВИЧ

Закінчив політичні науки на університеті Penn State, Pa. та був старшиною в Армії ЗСА.

ПАНАХИДА відбудеться у вівторок, 29-го серпня ц. р. о 8-ій год. вечора у похоронному заведенні Пасевича при 109 E. Tabor Rd., Philadelphia, Pa.

ПОХОРОННІ БОГОСЛУЖЕННЯ відбудуться в середу, 30-го серпня 1972 р. у церкві св. Володимира, 5-та вул. 67-ма Авеню у Філядельфії, Па., після чого похід вирушить до Бавнд Бруку, Н. Дж., де відбудеться похорон.

FIDUCIT!!!

ВОЛОДИМИР ГНІДИЙ, Старший — ОТТО ВЕНКЕ, Писар

УКРАЇНСЬКІ ПЕНСІОНЕРИ!

Небагато між Вами таких, які, побіч соціяльної пенсії, не потребували б додатково заробити на прожиток. Найкращу нагоду для такого заробітку дає

ПРАЦЯ ОРГАНІЗАТОРА
Українського Народного Союзу

Її можете виконувати вдень, чи вечорами, в будні, чи в неділі й свята, коли почуваєтеся добре й маєте вільний час. Від Вашого часу і успіхів залежатиме Ваша винагорода. Спробуйте своїх сил і щастя. Якщо Ви ще не працювали для УНС, ми Вас вишколимо й з Вами розпічнемо працю. Пам'ятайте, що „не святі горшки ліплять"! Зголосіться до найближчого союзового обласного організатора, або просто до нас письмово, чи телефонічно на наш кошт (коллект).

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Тел. з Ню Йорку: (212) BA 7-5337
Тел. з Ню Джерзі: (201) 435-8740

У глибокому смутку повідомляємо Рідних, Приятелів та Знайомих, що дня 16-го серпня 1972 р., проживши усього 49 літ, упокоївся в Бозі наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, СИН і БРАТ

бл. п.
МИКОЛА СИВИЙ

народжений в с. Ляцко, повіт Добромиль, Зах. Україна.

ПОХОРОН відбувся в суботу, 19-го серпня 1972 р. з української католицької церкви св. Йосафата на цвинтар св. ап. Петра і Павла в Пармі, Огайо.

Горем прибиті:

дружина — АННА (ПАЛКА)
сини — ЯРОСЛАВ і ВОЛОДИМИР
донечка — РОМА
родичі — СТЕФАН і КАТЕРИНА
брат — ЯРОСЛАВ з родиною в Краю
брат — СТЕФАН з родиною
сестра — ІРИНА ПРИПІЛЯК з родиною
та близька і дальша Родина в Україні і на еміграції

Українська Православна Парафія св. Димитрія
в КАРТЕРЕТ, Н. Дж.

запрошує сусідні Парафії й Українське Громадянство на

36-ий УКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ

Неділя, 3-го вересня 1972 року

в УКРАЇНСЬКОМУ СВЯТОДМИТРІЄВСЬКОМУ ГРОМАДСЬКОМУ ОСЕРЕДКОВІ
681-691 Roosevelt Avenue, Carteret, N.J.

ПОЧАТОК о 2-ій год. по полудні.

Мистецька програма о 4-ій по пол. ЗАБАВА в охолодженій залі.

ГРОМАДА ГОСТЯМ РАДА — Настоятель, Причет і Церковний Комітет

Округи УНС Стейту Ню Джерзі
ПЕРТ АМБОЙ, НЮАРК, HUDSON COUNTY і ПАССЕЙКУ

влаштовують

в неділю, 10 вересня 1972 року
година 1-ша по полудні
в Українському Селі, Бавнд Брук, Н.Дж.

СТЕЙТОВИЙ ДЕНЬ УНСОЮЗУ

ПРОГРАМА ДНЯ:

НАЦІОНАЛЬНІ ТАНЦІ, ГРИ НА БАНДУРІ, КОПАНИЙ М'ЯЧ ТА РІЗНІ РОЗВАГОВІ НЕСПОДІВАНКИ ДЛЯ МОЛОДІ

ЗАБАВА ПРИ ЗВУКАХ ОРКЕСТРИ „МРІЯ" — Б. Хомута

До участи запрошується все Українське Громадянство та членів Союзовців усіх довколишніх місцевостей стейтів Ню Джерзі, Ню Йорку й Пенсильвенії.

Квитки вступу й квитки на цінні виграші можна набути у місцевих секретарів.

Сповільнюється зростання злочинности

Вашингтон. — Федеральне Бюро Інвестиґації повідомило, що в ЗСА злочинність не спадає, але її збільшення відбувається тепер значно сповільненим темпом. Особливо це видко на статистичних даних за минулий рік, коли кількість злочинів зростала найповільніше, беручи від 1965 року. Головно зменшується кількість злочинів супроти власности, але не злочини супроти людей, як насильства, напади, вбивства тощо. Генеральний прокуратор Кляйндінст повідомив, базуючись на даних Бюра Інвестиґації, що в 1971 році загальна кількість злочинів сповільнилась на 7 відсотків. Він зазначив, що це вже „третій рік підряд триває сповільнення зростання злочинности в країні". Відколи до влади прийшов президент Ричард Ніксон, розпочалася активніша боротьба проти злочинства. У 1969 році, першому за його Адміністрації, кількість злочинів збільшувалася на 12 від., у 1970 р. на 11 від., у 1971 р. лише на 7 від. У 1971 році в Ню Йорку сталося найбільше злочинів з усіх великих міст Америки: 5307 злочинів на кожних 100 000 жителів. У Маямі 5 726 злочинів припадали на кожних 100 000 осіб. У великих містах значно зменшилася кількість крадіжок авт, але ці випадки збільшилися тепер на передмістях. У зв'язку із зростанням популярности роверів, яких люди купують дедалі, то більше, зросла й кількість крадіжок роверів на 17 від. від 1970 року. Взагальному злочини типу викрадення автомобілів, крадіжок власности не дорожчої за 50 долярів, злонавмисні підпали зростають значно повільніше, чим безпосередні насильства над людьми. У 1971 році кількість убивств збільшилася на 11 від. — 8,5 замордованих на кожні 100 000 населення, напади на людей зросла на 10 від., знасилування жінок і дівчат збільшилися на 11 від., в той час, як злочини супроти власности зросли на 9 від., а злонавмисні підпали лише на 7 відсотків.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ПРОФІР ЗҐОБА, член УНС Відд. 95 Б-ва св. Дмитра в Назарет, Па., помер 3 серпня 1972 р. на 87 р. ж. Нар. в с. Дзвиняч, пов. Турка і став членом УНС в 1917 р. Полишив у смутку дружину Осипу, 2 синів: Івана і Чарла, 5 доньок: Анну, Марію, Феню, Катерину, Єву, 15 внуків і 8 правнуків. Похорон відбувся 7 серпня ц. р. на цвинтарі св. Марії в Аллентавні, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

Владика Величковський у Філядельфії

Філядельфія. — З Митрополичої Канцелярії УКЦ інформують: Користаючи із свого побуту в Міннеаполіс, де в неділю 20 серпня ц. р. відбуто архиєрейське благословення хрестів на куполах новозбудованої церкви св. Константина, Владика Василь Величковський, ЧНІ прибув у приватному характері до Філядельфії, щоб тут відвідати Митрополита українців католиків у ЗСА, Архиєпископа Амврозія Сеншшина, ЧСВВ.

Владика Василь — недавній ще каторжник совєтських таборів ісповідник віри, прибув до Філядельфії у вівторок 22 серпня ц. р., перед полуднем, в товаристві теперішнього протоігумена оо. Редемптористів, о. д-ра Михайла Гринчишина, ЧНІ, й був негайно прийнятий Владикою Митрополитом. Після дружньої розмови українських Ієрархів, відбулося гостинне прийняття у катедральній авдиторії при Френклин вулиці, в якому взяли участь українські католицькі Владики ЗСА: Преосв. Йосиф Шмондюк, стемфордський Ординарій і Преосв. Василь Лостен, єпископ - помічник Філядельфійського Митрополита. Прибули привітати Ісповідника також Владики карпато - руських єпархій: мунгальський митрополит, Архиєпископ Степан Коціско, духовний провідник наших підкарпатських братів і єпископ - ординарій пассейської єпархії. Преосв. Михайло Дидик та біля сімдесяти священиків Філядельфійської Архиєпархії.

Після молитви й благословення трапези Владикою Величковським, Митрополит Амврозій привітав Гостя, висловлюючи свою, свого духовенства і вірних радість, що удостоїлися гостити поміж собою Ісповідника Віри, незламаного борця за права Української Церкви на рідних землях та недавнього ще каторжника совєтських таборів в СССР.

Після обіду Владики і священики підходили щоб привітати Ісповідника Віри, поцілувати архиєрейський перстень та перекинутися кількома словами, а дехто і споминами минулого.

Під час одноденного побуту у Філядельфії Владика Величковський відвідав сусідній СУК „Провидіння", та оглянув Видавництво „Америки". В дорозі до Собору Непорочного Зачаття зустріли Владику десятки вірних, які прибули, щоб побачити і привітати чергового нашого Ісповідника. Владика Ісповідник з признанням висловлювався про красу і велич недавньо збудованого Собору. Не поминув Ісповідник Віри й архипархіяльного дому для старших віком громадян „Вознесіння". Користаючи з побуту у Філядельфії Владика Ісповідник відвідав факсчейський цвинтар, де на гробі своєї тети Матері Йосафати Теодорович, ЧСВВ, відслужив панахиду. Після оглядин забудувань провінційної обителі Сестер Василіянок з її найновішими модерними будівлями гайскулу, коледжу, бібліотеки й гуртожитка, сестри Василіянки гостили в себе Дорогого Гостя, що прибув у товаристві Владики Преосв. Василя Лостена.

Опісля, у вечірніх годинах, відслужив Владика Ісповідник Молебень в Соборі Непорочного Зачаття у присутності Владики Митрополита і єпископа Лостена. Співслужили о. д-р Михайло Гринчишин, ЧНІ, і о. шамб. Мирослав Харина, Філядельфійський декан. Обов'язки капеляна виконував о. Борис Москаль, секретар Митрополичої Канцелярії.

Під час Молебня Митрополит Амврозій привітав Гостя, вказуючи на його тернистий шлях і мужнє ісповідництво, а Владика Ісповідник сказав до присутніх священиків і вірних своє батьківське слово.

Після Молебеня делеґації місцевих організацій і товариств та зворушені до сліз вірні, підходили до Владики Ісповідника, щоб поцілувати Владичий перстень, скласти побажання та запевнити Владику про свою любов і пошану, а Владика Ісповідник благословив тих, що до нього підходили.

Є надія, що Владика Ісповідник, під час свого сталого побуту в Канаді, знайде час, щоб прибути до ЗСА на довший побут та дасть можливість усій нашій спільноті його вітати, гостити і слухати.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

Представники Екзекутиви УККА

(Закінчення з 1-ої стор.)

її тут подають та у віддалі від міста користати з багатства природи.

Делеґацію УККА зустріли провідні діячі ОДУМ'у, а саме: Іван Павленко — член ЦК ОДУМ'у, Антін Філімончук — заст. голови Головної Управи, Юрій Іхтіаров — референт юнацтва ГУ ОДУМ'у, Василь Григоренко — голова ТОП'у, Віктор Кирейко — член Управи Оселі, Петро Гурський член головної Виховної Ради.

У дружній розмові порушено ряд питань не тільки виховання і вишколу нашої молоді, але й проблеми, зв'язані з підготовою і переведенням найближчого Конґресу УККА. Згідно із запевненням Головної Управи ОДУМ, представники тієї організації візьмуть активну участь у XI Конґресі УККА.

Оселя СУМА. У вечірніх годинах того ж дня делеґація відвідала Оселю СУМА в Еленвіллі, Ню Йорк, на якій якраз тепер відбувається вишкіл впорядників до майбутньої праці в Осередках СУМА. Під час вечірнього апелю Делеґацію привітав Мирослав Шміґель — заступник голови Головної Управи СУМА і Комендант Вишкільного Табору Ананій Никончук.

Голова Головної Управи мгр Е. Гановський якраз тепер є із старшими Сумівцями на чотиритижневому, подорожуючому таборі в Европі. До Европи поїхало 130 старших Сумівців і тому на Оселі значно зменшене число таборовиків. Рік-річно Оселя розбудовується. Цього року будується на фронті Оселі велику будівлю, в якій будуть відбуватися імпрези в залі, що буде вміщувати понад 600 осіб. У цьому році розпочато теж вже будову великого спортового стадіону, де відбуватимуться спортові змагання не тільки членів СУМА, але також і членів інших спортових організацій. Приготування площі під спортовий майдан вже коштувало 17 тисяч дол., але кошти збільшаться, коли прийдеться побудувати й будівлі, потрібні на спортових майданах.

Пластова Оселя Іст Четтем. У дні 20 серпня ц. р. на тій Оселі почалася Ювілейна Міжкрайова Пластова зустріч, якою Пласт відзначував своє 60-літнє існування. Користаючи зі запрошення Крайової Пластової Старшини в ЗСА, делеґація взяла участь у відкритті Зустрічі. Зразково зорганізовані лави пластунок і пластунів у числі 1,800 осіб, стали перед своїм Проводом, щоби засвідчити, що Пластова Ідея, яка зродилася в Україні ще перед першою світовою війною, є живою в українській громаді. Цю зустріч підготовила окрема Комісія на чолі із сеньйором Зеноном Корчинським і тій Комісії треба завдячувати великий успіх в організаційній підготові урочистого відкриття і переведення Ювілею. З цієї нагоди делеґація УККА склала признання і подяку всім тим провідним діячам Пласту, які не жаліють труду, ні гроша, щоб нашу молодь виховати в релігійному і національному дусі.

У відвідинах в Пласті не міг взяти участи того ж дня через свої службові обов'язки Йосиф Лисогір, але він відвідав Пластову Оселю в суботу — 26 серпня ц. р.

Оглядаючи Оселі і в них молодь, бачимо, що вся вона, родилася поза Україною. Її батьки росли й формували свій світогляд на еміґрації, але одні і другі мають почуття приналежности до української спільноти і це дає запоруку нашого росту і збереження нас, як національної одиниці поза Україною.

ТАРЗАН, Ч. 6801. Мотта підбурює Муму проти Тарзана

Медсестро Наомі, йди до гелікоптера, мерщій!

Я, Мотта, пробую зробити тебе Муму мудрим мужем! Але ти сприслухуєшся чужинцям! Звідкіля ти знаєш, що вони не є шпигунами тупелів... які дають тобі затрусний харч?

Будь обережний, Тарзане! Ми нічого не зискаємо, коли ти загинеш!